

EKL 81., 82. un 43. pants nav pretrunā ar noteikumu, kas ir paredzēts 1933. gada 27. novembra Karaliskā dekrēta — likuma 22. panta pamata prāvas faktu laikā piemērojamajā redakcijā, kas paredz to, ka pārbaudes, no kuras ir atkarīga pieeja advokāta profesijai, komisija sastāv no pieciem tieslietu ministra noteiktajiem locekļiem, tas ir no diviem tiesnešiem, viena tiesību profesora un diviem advokātiem, kurus nosaka Advokātu kolēģiju valsts padome [Consiglio nazionale forense], ņemot vērā attiecīgu Iecirkņu advokātu kolēģiju ierosinājumu.

(¹) OV C 200, 23.08.2003.

Apelācija, ko 2005. gada 14. februārī ierosināja Zviedrijas Karaliste, par 2004. gada 30. novembra Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) spriedumu lietā T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Dānijas Karaliste, pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko atbalsta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(lieta C-64/05 P)

(2005/C 115/18)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 30. novembra spriedumu lietā T-168/02 (¹) starp IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Dānijas Karaliste, pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko atbalsta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko iesniedza Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv K. Wistrand, pārstāvis.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. novembra spriedumu lietā T-168/02;
- 2) atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2002. gada 26. marta lēmumu; un
- 3) piespriest Komisijai segt tiesāšanās izdevumus, kas Zviedrijas Karalistei radušās tiesvedībā Eiropas Kopienų Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Zviedrijas valdība uzskata, ka Pirmās instances tiesa ar spriedumu, par kuru iesniegta apelācija, ir pārkāpusi Kopienų tiesības.

Pirmās instances tiesa piebilst, ka tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ("Atklātības regula") 2. pantā, attiecas uz visiem šo iestāžu dokumentiem un kā rezultātā attiecīgos gadījumos tām var pieprasīt padarīt pieejamus trešo pušu dokumentus, tai skaitā, jo īpaši, dalībvalstu dokumentus. Pirmās instances tiesa uzsver, ka Regulā nav iekļauts tā sauktais dokumenta autora noteikums, kas ir princips, ka dokumenta sastādītājs kontrolē dokumentu un lemj, vai ar to var iepazīties, neskatoties uz to, kas ir dokumenta turētājs.

Pirmās instances tiesa tomēr uzskatīja, ka Atklātības regulas 4. panta 5. punkts ietver to, ka uz dalībvalstīm attiecas īpašs režīms un ka tādēļ dokumenta autora noteikums attiecas uz dalībvalstu sastādītajiem dokumentiem. Šī viedokļa attaisnojuma Pirmās instances tiesa uzsvēra, pirmkārt, ka pienākums saņemt piekrišanu saskaņā ar Atklātības regulas 4. panta 5. punktu citādi "atmirtu" un, otrkārt, ka nedz Regulas mērķis, nedz arī [vēlamais] efekts nav mainīt valsts tiesību normas. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas viedokli, dalībvalstij nav pienākuma pamatot katru lūgumu, ko tā iesniedz saskaņā ar Atklātības regulas 4. panta 5. punktu.

Tomēr Zviedrijas valdība uzskata, ka attiecīgā noteikuma Pirmās instances tiesas interpretācijai nav skaidra un nepārprotama atbalsta Atklātības regulā vai kur citur. Šādos apstākļos neviens no argumentiem, ar ko Pirmās instances tiesa ir pamatojusi savu interpretāciju — vai nu pati par sevi, vai kopāņemot — nav pietiekams pamats, lai neņemtu vērā pamatnoteikumu, kas ir Atklātības regulas pamatā. Saskaņā ar šo regulu iestādei, kas ir dokumenta turētāja, ir jāizvērtē, vai ar dokumentu var iepazīties. Ja neviens no Atklātības regulas 4. panta 1. līdz 3. punktā uzskaitītajiem iepazīšanās noteikuma izņēmumiem nav piemērojams, tad ar dokumentu var iepazīties. Pienākums saņemt piekrišanu saskaņā ar Atklātības regulas 4. panta 5. punktu ir procesuāls noteikums, kas kalpotu savam mērķim pat tad, ja dalībvalstīm nebūtu absolūtas veto tiesības. Arī absolūtas veto tiesības nerada nekādas izmaiņas valsts tiesību normās.

Saskaņā ar Atklātības regulu lēmumu liegt piekļuvi dokumentam var pieņemt, tikai pamatojoties uz kādu no 4. panta 1. līdz 3. punktā minētajiem izņēmumiem. Ja attiecīgā dalībvalsts nepamato savu atteikumu [atļaut] iepazīties ar dokumentu, šī dalībvalsts rada iespēju, ka iestāde nebūs spējīga secināt, ka ir īpaša nepieciešamība pēc konfidencialitātes, kas var būt par pamatu liegt iepazīties ar dokumentu saskaņā ar Atklātības regulā minētajiem iepazīšanās noteikuma izņēmumiem.

Neviens no argumentiem, ar ko Pirmās instances tiesa pamatoja savu lēmumu, nav pietiekams, lai pieļautu, ka tiek izdarīts izņēmums no pamatprincipa attiecībā uz dalībvalstu dokumentiem, ka iestāde, kura ir dokumenta turētāja, ir atbildīga par izvērtēšanu attiecībā uz to, vai ar dokumentu var iepazīties. Tādējādi ar Pirmās instances tiesas spriedumu ir pārkāptas Kopienas tiesības.

(¹) OV C 202, 24.08.2002., 30. lpp.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Eiropas Kopienas Komisija iesniedza 2005. gada 21. februārī

(lieta C-91/05)

(2005/C 115/19)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienas Tiesā 2005. gada 21. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Eiropas Kopienas Komisija, kuru pārstāv pārstāvji Pīters Jans Kaupers [Pieter Jan Kuijper] un Johans Enegrens [Johan Enegren], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Padomes Lēmumu 2004/833/KĀDP (¹);
- 2) pasludināt par prettiesisku un tādējādi nepiemērojamu Padomes Vienoto Rīcību 2002/589/KĀDP (²) un jo īpaši tās II sadaļu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija saskaņā ar EKL 230. panta otro daļu kompetences trūkuma dēļ lūdz atcelt Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmumu 2004/833/KĀDP, ar ko Vienoto Rīcību 2002/589/KĀDP īsteno saistībā ar Eiropas Savienības ieguldījumu ECOWAS atbilstīgi moratorijam attiecībā uz kājnieku ieročiem un vieglajiem ieročiem. Padome šo lēmumu pieņēma saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, tā kā Kotonū partnerattiecību nolīguma 11. panta 3. punktā *inter alia* ir ietvertas darbības pret kājnieku un vieglo ieroču izplatīšanu. Turklāt, Komisija saskaņā ar Kotonū partnerattiecību nolīguma 1V pielikuma 10. panta 2. punktu ar Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu (ECOWAS) un Rietumāfrikas ekonomikas

un monetāro savienību noslēdza Reģionālo indikatīvo programmu Rietumāfrikai, ar ko atbalsta reģionālo konfliktu novēršanas un labas pārvaldības politiku un pasludina atbalstu, jo īpaši moratorijam attiecībā uz kājnieku un vieglo ieroču importu, eksportu un ražošanu Rietumāfrikā. Tādējādi ar apstrīdēto KĀDP lēmumu tiek pārkāpts ESL 174. pants, jo tas skar Kopienas pilnvaras palīdzības attīstībai jomā.

Turklāt, Komisija ar to pašu pamatojumu un to pašu iemeslu dēļ saskaņā ar EKL 241. pantu prettiesiskuma dēļ lūdz atcelt Padomes 2002. gada 12. jūlija Vienoto Rīcību 2002/589/KĀDP un jo īpaši tās II sadaļu. Vienotā Rīcība 2002/589/KĀDP ir vispārēja leģislatīva rakstura akts, ar ko ir pamatots KĀDP lēmums, kuru lūdz atcelt kompetences trūkuma dēļ. Tādējādi šī Vienotā Rīcība un īpaši tās II sadaļa šajā gadījumā ir atzīstama par nepiemērojamu.

(¹) Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmums, ar ko Vienoto Rīcību 2002/589/KĀDP īsteno saistībā ar Eiropas Savienības ieguldījumu ECOWAS atbilstīgi moratorijam attiecībā uz kājnieku ieročiem un vieglajiem ieročiem, OV L 359, 04.12.2004., 65.lpp.

(²) Padomes 2002. gada 12. jūlija Vienotā Rīcība 2002/589/KĀDP par Eiropas Savienības ieguldījumu kājnieku ieroču un vieglo ieroču destabilizējošas uzkrāšanas un izplatīšanas apkarošanu un ar ko atceļ Vienoto Rīcību 1999/34/KĀDP, OV L 191, 19.07.2002., 1. lpp.

Apelācija, ko 2005. gada 2. martā ierosināja El Corte Inglés s.a. par Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 13. decembra spriedumu lietā T-8/03 El Corte Inglés s.a./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(lieta C-104/05 P)

(2005/C 115/20)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienas Tiesā 2005. gada 2. martā izskatīšanai ir iesniegta *El Corte Inglés s.a.*, ko pārstāv J. L. Rivas Zurdo [J. L. Rivas Zurdo], *avocat*, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 13. decembra spriedumu lietā T-8/03 *El Corte Inglés s.a./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB).